

Stirtea

SAPTAMINAL DE INFORMATII SI OPINII DEMOCRATICE ■ ARAD ■ ANUL III 25 Iunie—1 Iulie 1993

A ÎNCEPUT „DEDUGHENIZAREA“ PIEȚEI MIORIȚA

După ce a reușit cu succes „dedughenizarea“ Pieței Fortuna, a început operațiunea de ridicare a gheretelor din Piața Miorița. Acolo, între blocuri într-un perimetru relativ mic se află 40 de chioșcuri, majoritatea comercializând băuturi alcoolice. Unii patroni au un aviz de principiu provizoriu din partea serviciului de urbanism al Primăriei, alții sînt înarmați doar cu o mare doză de obrăznicie. Astfel, S.C. ZAHA S.R.L., S.C. MIORIȚA S.R.L., S.C. AIKO S.R.L. etc. trebuie mutate. Primăria reprezentată de ec. Petru Tamaș (Activități economice), arh. Niculae Cosma, Radu Drăgan (Construcții și amenajarea teritoriului) în frunte cu primarul Cristian Moisescu și Nicolae Guiu, Constantin Rizoiu, Gheorghe Sirbu, Ioan Bota, Iosif Păscălu, comisar ai Gărzii financiare, le explică patronilor ce au de făcut. Desigur că, datorită vadului comercial bun, mulți nu vor mai fi din primul moment de acord să-și mute „proprietățile“.

Locatarii blocurilor din jur așteaptă să se „firsească“ „calvarul“ la care au fost supuși zilnic de „clienții“ dughenelor respective. Piața agroalimentară Miorița va trebui să rămână cu acest profil, gheretele cu băuturi negăsindu-și locul printre zarzavaturi.

Liliana TROCAN

TRAFICUL CU BENZINĂ

Augustin Soare din Vladimirescu a „colecționat“ de la turiștii sîrbi 110 canistre și recipiente din plastic cu o capacitate de 2600 l. Bineînțeles că urma să le umple și să le vîndă, însă norocul nu i-a suris.

A fost prins în flagrant în momentul cînd comercializa 200 l, care i-au fost confiscate. Numărul mare de turiști sîrbi la Arad și Timișoara face să crească și cozile la benzină.

M.M.

HOȚII AU ÎNVĂȚAT REPEDE ECONOMIA DE PIAȚĂ

Stefan Farago a fost șofer la S. C. ARDELEAN S.R.L. pînă în urmă cu 4 luni, cînd, transportînd mături la Cluj i-a fost spartă mașina și i s-au furat banii și alte lucruri personale. A încercat să vîndă din marfă pentru a se putea întoarce la Arad. Văzînd că nu se descurcă, a abandonat și mașina și marfa și a fugit acasă. S-a ascuns pe la prieteni pînă a observat că nu mai e în vizorul Poliției. Apoi, ca să-și asigure traiul zilnic a spart de cîteva ori magazia fostului său patron furînd mături, pe care le vîndea în diferite piețe ale Aradului la un preț mult mai mic decît „concuranța“. Ceilalți comercianți de mături, nemulțumiți că nu-și pot vinde produsele din cauza lui Farago care le „strica piața“ l-au urmărit pentru a-i descoperi identitatea. Fostul său patron aflînd cine este în cauză, a sesizat din nou Poliția, care de această dată l-a prins.

În urma Revoluției, o dată cu trecerea la economia de piață, se pare că hoții au înțeles cel mai repede regulile: cine dă mai ieftin, vinde mai mult.

Liliana T

IN ACEST NUMAR
CITIȚI:

Posibile dosare
ale corupției

Comunicat de presă

Mihuț (23)

SPORT

Lista caselor
naționalizate din Arad

Pedagogia Waldorf
în actualitate

Muzică cultă

UNION CRUX COMERT GENERALISTRI
Strada Blaga nr. 24 TEL. 09647648

Magazinul Univers

ARADUL

Un vast asortiment de:

- Stofe și tesături
- Covoare și mochetă
- Mercerie, marochinarie
- Galanterie și lenjerie
- Tricotaje femei
- Tricotaje barbati
- Tricotaje copii

Intreaga gama de
unelte electrice

BOSCH

Electrocasnice

MOULINEX

KENWOOD

ZASS etc.

Tricotaminte
Cofetărie
femei/barbati
copii
ducati
Articole de
papetarie

Computere
Consumabile
Radiocasetofona
Videocasetofona
Televizoare color
Masini de scris etc.

La asteptam zilnic între orele 8-20

Pentru a soluționa propriile probleme sau ale altora, pentru a primi căldura unui prieten, cînd sîntem în cumpănă, dar și a oferi pe a noastră la nevoie, lansăm un schimb de scrisori între cititorii noștri, un dialog pe orice temă: Sănătate, familie, prietenie, dragoste, frumusețe, vestimentație, conversație, comportament, etichetă, prejudecăți, libertate, credințe etc.

Prămintările noastre, de orice fel, rostite cu onestitate și deschidere se pot risipi primînd sfatul aceluia care le-au trecut cu bine.

Așteptăm scrisorile d-stra aduse personal la redacție sau trimise pentru rubrica MULTUMESC PRIETENE! pe adresa Bd. REVOLUTIEI 71 TEL. 209 80.

LISTA CASELOR NAȚIONALIZATE DIN ARAD, REVENDICATE DE FOȘTII PROPRIETARI

Incepând cu acest număr al ziarului „Stirea”, vom începe publicarea listei proprietarilor de case naționalizate, care își revendică proprietatea, cu adresele acestora și, pe cât posibil, cu locatarii actuali.

Listele ne-au fost puse la dispoziție de dna. prof. Stela Ivașcu Capota, din partea Ligii Foștilor Proprietari de Imobile și terenuri. Datele publicate poartă responsabilitatea celor direct implicați, redacția nerăspunzând de eventualele neconcordanțe.

În cazul că mai există cetățeni interesați de activitatea Ligii, se pot adresa redacției pentru a li se facilita legătura cu doamna profesoară Stela Ivașcu Capota.

1. Stela Ivașcu Capota revendică imobilul din C. Victoriei nr. 31-33 ocupat de dispensarul ARIS.

2. Gheorghe Stoia revendică imobilul din Arad, str. 9 Mai (construit de de părintii săi) Actualii locatari: lt. col. Ioan Memetea — 7 camere parter și Dușana Mitrici — 2 camere la etaj.

3. Olimpia Păscuțiu, revendică imobilul din Str. Ceahlău nr. 2. Locatari: ap. 1 — petentul, ap. 2 — fam. Lehnice Ioan, ap. 3, Gal Ioan, ap. 4 — Gligor Maria, ap. 5 — Szendrey Ecaterina, ap. 6, Șimandan Petru.

4. Olimpia Păscuțiu — revendică imobilul din Timișbara, str. Vasile Părvan 36 (4 apartamente).

5. Alexandra Crivăț revendică imobilul din str. Caragiale nr. 7 locuit de Piru Elena, și P-ța A. Iancu nr. 13!

POPASURI ARĂDENE (IV)

CONSTANTIN STERE

După vizitarea redacției ziarului „Tribuna”, C. Stere poposește însoțit de Ioan Russu-Șirianu, la Seminarul Teologic și la Preparandie, care se aflau într-o clădire spațioasă cu un etaj. Sînt întimpinăți de directorul Seminarului, părintele Roman Ciorogariu, căruia C. Stere îi schițează un sugestiv portret: „un bărbat peste 50 de ani cu ochi albaștri senini, trăsături fine, părul și barba cărunte, tălate cu îngrijire (în tot Ardealul n-am întîlnit preoți cu aceea vegetațiune capilară luxurioasă (...)) care totdeauna te neliniștește cînd ai nevoie să vii în contact mai de aproape cu preoțiile de dincoace”. Oaspetele este impresionat de „încăperile spațioase și curate cu mobile de o simplitate rustică, atît de caracteristice tuturor instituțiilor noastre din Ardeal; se simte că, născute pentru satisfacerea nevoilor mari ale neamului, ele nu au la dispoziție un buget „salbatic” impus mulțimei de către o oligarhie desfrînată. O pildă de interesul ce-l poartă poporul instituțiilor culturale; ușa capelei e frumos sculptată de un meșteșugar român, care a ținut să-și dea astfel prinosul său culturii naționale”. Stere întîlnește, pe coridoarele școlii, pe un colaborator al „Vieții Românești”, Sever Secula, care îl invită să viziteze grădina școlii. Aici, observă vizitatorul, „un spațiu imens e ocupat de diferite culturi, care ar face onoare oricărui Institut agronomic”. În grădina lucrează, „sub conducerea unui specialist, numai elevii Seminarului”, ceea ce, constată el, reprezintă un dublu avan-

taj pe de o parte, și „scutese bugetul instituției de o cheltuială însemnată pentru masa lor”, pe de altă, „învățată practic și metodele raționale de agricultură”. Și Stere concluzionează: „astfel, absolvenții Seminarului, plecînd la țară ca preoți și învățători, apar acolo ca adevărați factori de cultură în toate privințele. În vederea aceasta Seminarul nu le dă numai diplomele lor, el îi înzestrează și cu toate semintele selecționate de care are nevoie țărănul român. Astfel înarmați, preotul sau învățătorul din Ardeal își poate îndeplini mai bine misiunea lui specială”, fiindcă, pe de o parte, într-un mediu țărănesc, prestigiul lui moral nu poate să nu fie urcat prin superioritatea lui de „econom”. Iar pe de altă parte, cunoștințele acestea îi asigură mai bine și din punct de vedere chiar material. Și pe deasupra, se creează nenumărate focare de cultură rațională a pămîntului, care revarsă la masele adînci ale poporului, prin pîlde și povățuirii directe, cunoștințe și metode noi de muncă”. Poporanistul Stere, dăruind idealului ridicării condiției țărănilor, vede în preoții și dascălii de la sate, educatori și îndrumători morali ai sătenilor.

Scrîtorul se arată entuziasmat, văzînd că școala arădeană este preocupată să asigure, prin viitorii dascăli ai satelor, nu numai progresul cultural, ci și cel social, al poporului.

— VA URMA —

Prof. TIBERIU NOVAȘ

BETONUL ȘI PLĂMÎNII ARADULUI

Cîți își mai amintesc că exista — nu tare demult — un parc în centrul orașului? O oază de verdeață, relativ liniște și un plo de frumusețe.

S-a găsit atunci cineva să o desființeze, împlîndî în creierul Aradului construcția de beton care este Astoria, cum scria Paul Everac după tristul eveniment, pe vremea cînd mai simțea ceva pentru acest oraș și pentru românii în general.

A mai existat un părculeț lângă gară, cu o fîntină asemănătoare cu cea din P-ța V. Roaită, ambele desființate prin construirea blocului G prin 1976. În Pădurice s-a construit prima dată clădirea cu atelierelor plasticienilor, după care s-a ridicat cu greu Casa sindicatelor, pentru că acum să apară încă o clădire în locul copacilor.

Cu ocazia construirii liniei de tramvai către Grădiște, o bună parte a parcului din P-ța V. Roaită a fost distrusă. Recent am văzut și primul copac din fața Palatului C.F.R. doborît.

Pînă cînd și pînă unde? Desființarea parcurilor orașului — Indiferent de scop — reprezintă un atentat la sănătatea publică.

IL HAUPTMANN

ANALIZA POLITICĂ — P.R.M.

Cu aproximativ 500 de ani înainte de Hristos, filosoful grec PARMENIDE din ELEEA, condensînd cunoștințele, informațiile timpului său a formulat o teză surprinzătoare, chiar pentru contemporani, și anume:

„Numai existența există, nonexistența nu există și nici nu poate fi concepută”.

(„PERI PHYSEIOS”)

„Trebuie spus și gîndit că singurătatea FIINȚA este”.

(ap. SIMPLICIUS)

De o extraordinară profunzime, această teză concentrează semnificații ontologice, gnoșologice și chiar axiologice, înaltul grad de abstractizare îndreptîndu-se spre Marelui Parmenide (PLATON) între întemeietorii filosofiei, a științei „FIINȚEI CA FIIND” (ARISTOTEL — Metafizica IV—1).

În privința unei posibile analize a P.R.M. ne raliem întru totul poziției filosofului antic.

Falnicul „scut al nației” se vrea apărătorul și purificatorul romanismului (verde și de stînga), conducător al unor mase inerte și docile. Pîndiți de tot felul de dușmani: unguri, pecenegi, bulgari, evrei, americani, francezi, japonezi și papuași (mai puțin ex-sovieticii), nu ne rămîne decît să ne încredințăm destinele în minile sale, preluîndu-mi-se inițiativa spre „binele patriei”.

Profesînd un patriotardism primitiv și trivial, văzînd peste tot și în toate numai trădători și trădare, dar neuitînd să profite de atmosfera încertă a țării (la nevoie aliîndu-se cu „trădătorii”) P.R.M. poluează climatul politic și moral al României.

Revenînd la concepția parmenidiană — falsele idealuri și probleme, micimea sufletească și oportunismul deșănțat nu sunt și nu pot fi concepute ca aspecte sau atribute ale Existenței.

Neantul, găunoșenia nu pot fi analizate.

Prof. DREVE HOREA

ROTIREA CADRELOR

Nu demult, Bilbilul și Analfabeta roteau cadrele de conducere după bunul lor plac proiectîndu-le din fotoliu în fotoliu, pentru a nu prinde cheag.

După sacrificiul din Decembrie 1989, lumea a început să creadă că a venit vremea competențelor.

Pe parcurs însă puterea trandafirică s-a străduit să mențină în posturile cheie oamenii săi. În parte a reușit. Acum trăim o perioadă de activitate intensă în acest sens. Cine nu se supune total puterii, este măturat fără tenă. Dacă nu se lasă, e spitalizat.

Se pare că revine vremea partidului unic. Deocamdată este numai dominant.

Somn ușor românii, oriunde v-ați afla!

II.H

„DIN MISTERELE ARTERMULUI”

● Cerc vicios format de Guvern, CET, Consiliul Județean și Arterm ● În centrul cercului este cetățeanul ● Costul real al al G-caloriei, un adevărat mister ● Tot arătînd cu degetul în sus și lateral se ajunge la... Ceaușescu. ● Cîntăm toate relele în moștenirea cu care ne-am ales ●

● Costul ridicat al vieții ca rezultat al retragerii subvențiilor și al prăpastiei dolar-leu. ●

COSTUL G-CALORIEI
LA CET

Toate ziarele s-au năpustit pe Arterm, toți discutăm despre noile garanții și costul apei calde. Costul căldurii și a G-caloriei a devenit o obsesie. Situație alarmantă deoarece una G-cal, costă la consumator 9000 lei și apa caldă pe persoană 2400 lei. Până la urmă este justificată neliniștea oamenilor și interesul ziarelor. Să facem un calcul:

— Bloc, apartament 3 camere, cu 12 metri pătrați suprafață de calorifer și 5 membri de familie. Într-o lună de iarnă costul căldurii și a apei calde se calculează astfel: 11.880 lei căldura la care se adaugă 2383 înmulțit cu 5, nr. de persoane, 11915 lei reprezentînd costul apei calde. Însumînd 11.880 cu 11.915 rezultă 23.793 lei, respectiv factura familiei. Despre curent electric, gaze, abonamente n-am pomenit. Dezastru. Cum se va descurca familia dacă dintre cei 5 membri sunt 3 copii și doar doi câștigă? În fine... mare-i Dumnezeu.

Costul real al G-cal, este înconjurat de mistere, parcă ar fi vorba despre conturile secrete ale lui Ceaușescu, ori decontarea Fondului Libertatea. Din acest motiv Guvernul a dispus (ca pe vremuri) un preț unic în România, de 6500 lei Decl. Indiferent cu cât produce G-cal, CET-ul Arad, acesta o facturează la Arterm cu 6500 lei. Interesant și dubios, cum CET — Arad are cheltuieli identice cu alte unități similare care folosesc combustibili H-chizi ori gaze. La noi se arde lignit. Treaba este incurcată și pe motivul că un produs secundar, apa caldă, la CET Arad constă la fel cu acela furnizat de către uzinele de termoficare. Energia electrică produsă unde o contabilizăm? Poate doar Garda Financiară este capabilă să descurce treburile.

BUJOR BUDA

continuare în pagina 8

Pentru o ocazie deosebită, pentru o aniversare în familie, pentru a impresiona persoana iubită, există o singură rețetă care nu dă greș: un buchet de flori, proaspete și ambalate cu gust.

Florăria IZA vă oferă ocazia de a putea să o aplicați întotdeauna cu mult succes

Nu uitați:
FLORĂRIA IZA!

S.C. ARDELEAN SRL, str. IULIU MANIU nr. 97, telefon 65344 : 65905 ; 64981 angajează cadre de conducere, ingineri, economiști, informaticieni, tineri absolvenți de facultate și liceu, merceologi, șoferi și vopsitori.

POSIBILE DOSARE ALE CORUPȚIEI

În urma publicării materialului de săptămîna trecută, referitor la rezultatele unui control la IAS Barața, am fost vizitați la redacție de domnul inginer Onoriu Stoian, fost șef de fermă în cadrul aceluiași IAS. Fost pentru că în anul 1990 i s-a desfășurat contractul de muncă de către conducerea IAS-ului. Despre motivele care au stat la baza acestei măsuri, cit și despre ce a urmat, domnul Stoian ne-a lăsat un vast material documentar, cuprinzînd numeroase referate, sesizări și alte acte, trimise de domnia sa conducerii IAS-ului, fostului Trust Județean IAS Arad, Poliției și Procuraturii. Prin articolul din acest număr al ziarului „Știrea”, vom încerca să prezentăm cazul domnului inginer Stoian, așa cum ne-a fost prezentat de către domnia sa.

Redacția se abține de la orice comentarii, noi prezentînd în esență doar ceea ce ne-a fost trimis. Anumite aspecte din cele afirmate de dl. Onoriu Stoian se află în cercetarea Procuraturii, deci avem toată încrederea că, dacă se vor dovedi vinovății, cei implicați vor suporta rigorile legii.

CELE DOUĂ DECIZII DE LA CARE A PORNIT TOTUL

Domnul inginer Stoian Onoriu lucrează în agricultură de aproape 30 ani (mai puțin ultimii 3), din care în ultimii 20 a activat la ferma din Vladimirescu aparținînd pînă nu de mult de IAS Barața. Din 1984, a devenit șef de fermă.

În valul schimbărilor de după Revoluție, și oamenii din IAS Barața au considerat că trebuie înlocuiți conducătorii. Domnul Stoian susține că a plecat, cu acea ocazie, pentru numirea în funcția de director a domnului Mihai Duma. Fapt care, ulterior, s-a dovedit a fi o mare greșală. Prin Decizia nr. 297/16.07.1990, „se schimbă din funcția de șef de fermă la ferma nr. 13 furajeră Vladimirescu. Dl. ing. Stoian urmînd ca de la această dată răspunderea organizării muncii să fie încredințată unei alte persoane prin delegare, iar Dl. Ing. Stoian O. să fie pus la dispoziția Trustului IAS Arad pentru redistribuire la un alt loc de muncă” (ortografia conformă cu originalul). După aproape două luni, prin Decizia 340/10.09.1990, lui Onoriu Stoian îi este desfășurat contractul de muncă în conformitate cu art. 130 lit i din Codul Muncii.

În susținerea celor două decizii, apar o serie de pretense abateri ale domnului Stoian, pe care însă domnia sa le contestă în totalitate. Cum unele din ele au incidentă penală, au făcut chiar obiectul unui dosar de cercetare penală. Instrumentat de Procuratura din Arad. Este vorba despre dosarul 193/P din 1990, de la Procuratura Județeană Arad. Prin Comunicarea din 31 ianuarie 1991, semnată de procuror Simeon Murgu, domnul Onoriu Stoian este anunțat că prin ordonanța nr. 193/P din 31 ianuarie 1990, a fost scos de sub urmărirea penală pentru fals și uz de fals. De asemenea, „prin același ordonanță s-a dispus scoaterea dv. de sub urmărirea penală, pe baza înșelăciunii în paguba av. obștească și abuz în serviciu întrucît faptele nu întruiesc elementele constitutive ale acestor infr.” Altfel spus, pentru o parte din învinuirile ce i s-au adus, Procuratura l-a găsit pe fostul șef de fermă nevinovat. I s-a spus să se adreseze conducerii IAS pentru reincadrare, însă nu a fost primit.

UN MINUS ÎN GESTIUNE NELUAT ÎN SEAMĂ

Dar, să încercăm să-i dăm domnului inginer Stoian posibilitatea de a

prezenta faptele care au preces destituirea sa în mod cronologic. Astfel, prin caracterizarea din 20 martie 1990, pentru cooptarea sa în CPUN-ul comunal, li sînt apreciate calitățile, fapt care se regăsește total diferit în deciziile 297 și 340 din același an.

În primăvara lui 1990, șeful de fermă constată lipsa din gestiunea lui Alexandru Manolescu, responsabil economic, a citorva mii de kilograme de semințe. Solicită un inventar și sesizează atît conducerea IAS cît și a Trustului Județean IAS. Controlul acestuia for însă nu a confirmat lipsa, pe motiv că s-ar fi livrat semințele la CAP Radna. Domnul Stoian contestă această concluzie. În plus, la predarea gestiunii de către economist către Nicoleta Treknya, domnului Manolescu i se găsește o lipsă din gestiune de 27.000 lei (reprezentînd contravaloarea unor piese). Cu toate acestea, l se aprobă transferul, paguba rămînd nerecuperată. Referitor la această problemă, domnul Stoian mai aduce ca exemplu referatul său înregistrat cu nr. 2287/1990, la conducerea IAS și 3253, la Trustul IAS, prin care semnaleză un abuz al contabilului șef, care a semnat un bon de ieșire (nr. 113/69 din 26 iunie 1990), în locul șefului de fermă, pentru suma de 19.946,90 lei. Șeful de fermă susține că nu a cunoștință de semnarea acestui act, de care a aflat întâmplător. Și lansează supoziția că, poate, contabilul șef, Gheorghe Stoian a dorit să acopere o parte din cei 27.000 lei lăsăci minus de economist transferat. La acest referat, nu a primit nici un răspuns de la forurile sesizate.

DISPARIȚIA UNOR UTILAJE

Prin referatul din 30.04.1990, anunțat că au fost sustrase două utilaje, un disc GD 3,2 și o cisternă monoax, cu autocamionul cu numărul de înmatriculare 21-AR-2370, la dispoziția șefului fermei de vaci. A fost sesizată conducerea IAS precum și Poliția. În rezolvarea acestui caz, domnul Stoian susține că au fost diferite mușamalizări din partea directorului Mihai Duma. În 21.08.1990, Poliția l-a răspuns că utilajele cu pricina nu sînt din inventarul fermei, așa cum reiese din adresa IAS cu numărul 7525/3.08.1990. Însă, cu toate că Poliția a fost anunțată că utilajele nu aparțin fermei, la predarea inventarului domnului Stoian a fost acuzat de lipsă din inventar, iar cel care l-a înlocuit nu a preluat inventarul tocmai datorită lipsei acestor utilaje. Iar după cum se va vedea mai tîrziu, la predarea fermei către Societatea Comercială Agroindustrială Utviniș, utilajele dispar din nou, căci predarea-primirea s-a făcut fără lipsuri în inventar.

În lunile mai și iunie, fostul șef de fermă a trimis o serie de referate la conducerea IAS, pentru a l se repara și combina pentru recoltarea păloșelor, fără a primi vreun răspuns, sau vreun utilaj. Pentru a evita compromiterea recoltei, în urma a ceea ce a numit dezinteresul conducerii IAS-ului, precum și văzînd că semnalele trimise rîmului superior, Trustului Județean IAS rămînd de asemenea fără ecou s-a adresat CPUN-ului județean, primînd 9 combine pentru recoltarea orzului. S-a ajuns acolo încît combinale trimise pentru recoltat la ferma 3, din apropiere, nu au primit ordin să vină și la ferma 13, cum ar fi fost normal. Problema recoltatului, șeful de fermă a rezolvat-o pe cont propriu, fără a beneficia de sprijinul conducerii IAS-ului. Au mai urmat alte referate, cu numere de înregistrare, pe diverse probleme legate de activitatea fermei. Majoritatea au rămas, după cum a afirmat domnul Stoian, fără răspuns.

În urma unor neînțelegeri cu unii angajați, acuzați de șeful de fermă de sabotaj, precum și în urma unor pretense încălcări ale legii, a apărut decizia 297, prin care domnul Onoriu Stoian este schimbat din funcția de șef de fermă și înlocuit temporar cu domnul Gheorghe Caraba, muncitor specialist la fermă.

SCHIMBAREA DIN FUNCȚIE

În chiar ziua în care a fost pus la dispoziția Trustului Județean IAS, domnul Stoian a depus o contestație în mina directorului de atunci al Trustului, dl. Dumitru Toacsen. I s-a promis că va fi analizată situația sa și va primi nr. 3550/06.08.1990 și s-a adresat cu răspuns. Într-adevăr, prin adresa cu nr. 3550/06.08.1990 i s-a comunicat că situația sa este de competența conducerii IAS Barața. Cu acest răspuns, s-a rînd din nou conducerii IAS, cerînd să l se repartizeze un post. A solicitat conducerea uneia din fermele 1 sau 8, care nu erau la conducere un inginer. IAS-ul îi răspunde că problema sa a fost trimisă spre soluționare... Trustului! I s-a răspuns că nu există posturi disponibile conform pregătirii sale. Asta, în timp ce existau studii care erau conduse de către ferma tehnică superioară. A mai sesizat că a rămas nerezolvată problema sustragerii celor două utilaje, că se degradează situația fermei.

Pentru că nu s-a reușit predarea inventarului și actelor, datorită lipsei celor două utilaje, fostul șef de fermă a păstrat asupra sa cheile de la birou. Prin adresa nr. 2755/24.08.1990, trimisă prin poștă (cu toate că se prezenta zilnic la sediul IAS), l se cere să predea cheia biroului și actele. Înainte de a primi adresa, află la sediul IAS, primește un telefon de la directorul Mihai Duma, care părăsise nu demult incinta unității, prin care l se cere să se prezinte de urgență la fermă. Pleacă cu o mașină de ocazie, de la Barața la Vladimirescu, unde găsește biroul cu era directorului și actele răvășite. De față erau șeful de fermă, Gheorghe Morariu, Radu Bodrogeanu, revizor și, noul șef de fermă, Gheorghe Caraba. I s-a spus că devastarea biroului în lipsa sa s-a făcut „pentru inventarul fermei”. A depus referatul la IAS, la Trust, la Poliția locală, fără rezultat.

DESFACEREA CONTRACTULUI DE MUNCĂ

Deși se afla zilnic la sediul IAS, cerînd de lucru, pe luna august nu primește nici un ban. Mai mult, apare în cartea de muncă cu absențe nemotivate, pe perioada 1—31 august și 1—10 septembrie. Aceasta, cu toate că prin decizia 297 a fost pus la dispoziția Trustului IAS, deci teoretic leșea de sub jurisdicția IAS. Notarea cu numărul 38 din cartea de muncă este dubioasă și din alt punct de vedere, și anume că perioada 1—10 septembrie se pare a fi fost trecut ulterior primei notări. Din spusele domnului Stoian nu există nici un punct sau alt act care să ateste aceste ipotetice absențe nemotivate.

Ajunsem astfel la decizia de desfacere a contractului de muncă. Printre motivele invocate, amintim: înstrăinarea de produse din fermă, sustragerea unor produse din fermă, sustragerea din birou a unor materiale și obiecte de inventar. Intocmirea de pontaje fictive pentru zilieri în valoare de 69.745

lei etc. Ulterior, aceste acuzații vor ajunge piese ale dosarului penal, despre a cărui soluționare am scris la început. Mai trebuie consemnat faptul că la ședința consiliului de administrație în care s-a discutat desfacerea contractului de muncă, doi membri au votat „impotrivă”.

INTORTOCHEATELE CĂI ALE JUSTIȚIEI DUC CĂTRE LIMAN...

Considerîndu-se nedreptățit, inginerul Onoriu Stoian se adresează justiției. Au urmat o serie de procese, la Judecătoria, unde a pierdut, apoi la Tribunalul Județean Arad, unde i s-a admis recursul. Astfel, prin Decizia civilă nr. 438/9 iulie 1991, l se recunoaște dreptatea și unitatea este obligată să îl reîncadreze pe același post și să-i plătească o sumă ca despăgubiri. Însă, conducerea IAS refuză reîncadrarea sa, pe motiv că ferma 13 Vladimirescu nu mai aparține de Barața, fiind transferată la Utviniș. Însă, despăgubirile merg înainte, unitatea plătîndu-i banii. În mod normal, acești bani ar trebui să-i suporte cei vinovați și s-a ajuns aici. Însă, se pare că nu e cazul. Domnul Stoian susține că pentru a se evita aceasta, sumele ce îi sînt datorate și plătite trec dintr-un cont în altul, pentru a scăpa vreunei eventuale revizii.

Între timp, ajunge și în fața prefectului (atunci, ca și acum, tot domnul Avram Crăciun), cerînd să l se dea postul înapoi, domnul Onoriu Stoian este numit... primar la Păuliș, pînă la alegerile locale din februarie 1992. Ce este interesant este că ocupă postul de primar prin detașare, care încetează după alegeri, cînd trebuie să predea primăria celui ales.

Conducerea IAS nu se lasă, introduce recurs extraordinar însă, în fața Curții Supreme de Justiție, nu se prezintă decît domnul Stoian. Unul din actele pe baza cărora a fost aprobat recursul extraordinar este o notă de constatare, pe care domnul Stoian o consideră falsă. Nu are număr de înregistrare, ștampilă, nu apare semnată de directorul IAS-ului și prezintă un fals, în sensul că este prezentat ca șef de fermă dl. Gheorghe Caraba în data de 10 iulie 1990, deci cu șase zile înainte de apariția deciziei prin care este schimbat din funcție domnul Onoriu Stoian.

Decizia Curții Supreme a fost de trimitere a cazului spre judecarea la Arad. S-a parcurs din nou filiera și Prin Decizia Civilă cu numărul 589 din 18 martie 1993, obligă din nou IAS Barața la reîncadrarea conștatorului în funcția de inginer șef de fermă și la plata unor despăgubiri. Din nou, se răspunde că ferma 13 Vladimirescu nu mai aparține de Barața. Și că, larăși, conducerea IAS va solicita un recurs extraordinar. Deci, cercul se închide.

Pentru a leși din această situație absurdă, domnul Stoian pare hotărît să spargă acest cerc. S-a adresat Procuraturii Județene, acuzîndu-l pe domnul Mihai Duma, director al S.C. Vitivinișcola Barața (fostul IAS) de nerespectarea unei hotărîri judecătorești definitive și semnaleză de asemenea falșul notei de constatare despre care am amintit anterior. Cererea sa a fost trimisă spre soluționare Procuraturii locale.

În cele de mai sus, am încercat să extragem esențialul din cele ce ne-au fost spuse de domnul Onoriu Stoian. Toate afirmațiile îi aparțin, noi doar am realizat o concentrare a materialului. Sperăm ca organele în drept să decidă soluționarea cazului acestuia, care așteaptă de trei ani să-și repri-mească locul de muncă.

Fotbal Divizia A II

Rezultatele ultimei etape: Corvinul - Unirea A.I. 2-1; I.C.I.M. Braşov - G.P.R. Cluj 2-0; Bocşa - F.G. Drobeta 4-0; F.G. Bihor - Gloria Reşiţa 4-2; Metrom - Tractorul 3-1; Olimpia S.M. - Jiul Craiova 3-1; C.F.R. Tms - Cugir 1-1; F.G. Maramureş - Zalău 6-3

UTA, a promovat în Divizia Naţională iar formaţiile METALURGISTUL SUGIR şi OLIMPIA SATU MARE au retrogradat în Divizia B.

UTA	34	20	4	10	64-33	44	+10
F.C. Bihor	34	18	7	9	54-38	43	+9
Jiul Petroşani	34	18	3	13	68-40	39	+5
Gloria Reşiţa	34	18	3	13	42-35	39	+5
Metrom	34	15	7	12	36-31	37	+3
C. Maramureş	34	16	3	15	70-51	35	+1
Tractorul	34	15	4	15	52-50	34	0
I.C.I.M. Braşov	34	14	6	14	45-14	34	0
Unirea A.I.	34	15	3	16	49-52	33	-1
Jiul Craiova	34	14	4	16	42-54	32	-2
Bocşa	34	13	5	16	45-53	31	-3
Corvinul	34	12	7	15	48-61	31	-3
F.C. Drobeta	34	13	5	16	33-16	31	-3
Zalău	34	14	2	18	47-54	30	-4
C.F.R. Cluj	34	13	3	18	56-68	29	-5
C.F.R. Tms	34	13	3	18	37-55	29	-5
Cugir	34	12	5	17	44-65	29	-5
Olimpia S.M.	34	14	4	16	55-57	28	-6

* Echipă penalizată cu 4 puncte.

Fotbal Divizia B

CLASAMENT FINAL

1. Baia Mare	38	22	6	10	75-60	50
2. Venus	38	21	0	17	79-55	42
3. Vulturii*	38	21	4	13	62-46	42
4. Aris	38	19	4	15	63-52	42
5. Dej	38	19	3	16	74-48	41
6. Reghin	38	17	6	15	61-39	40
7. Târnăveni	38	18	4	16	79-67	40
8. Carei	38	17	6	15	46-41	40
9. Tg. Mureş	38	17	5	16	60-58	39
10. Satu Mare	38	16	7	15	63-62	39
11. Zalău	38	18	3	17	62-64	39
12. Motorul	38	19	1	18	63-81	39
13. Voievozi	38	18	2	18	58-46	38
14. UMT	38	17	4	17	64-56	38
15. Lipova	38	18	2	18	63-61	38
16. Astra	38	17	4	17	46-54	38
17. Alud	38	18	1	19	55-62	37
18. Cavnic	38	16	1	21	50-63	33
19. Clujana	38	10	2	26	44-83	22
20. Arduş*	38	9	1	28	32-105	13

Rezultate tehnice: Avântul Reghin - Aris Arad 2-0, Astra Arad - Victoria Carei 3-1, Ardeuana Arduş - Minerul Cavnic 1-0, Metalul Alud - Vulturii Lugoj 5-1, Clujana Cluj - Chimia Târnăveni 1-2, Minerul Voievozi - UMT 4-2, Unirea Dej - Laminorul Zalău 2-1, Venus Lugoj - Someşul Satu Mare 2-0, Phoenix Baia Mare - Motorul Arad 4-2, Electromureş Tg. Mureş - Şoimii Lipova 3-1.

* echipe penalizate cu 4 p.

OPINII „LA CALD”

Ghe. Vaczi — fostă glorie a fotbalului arădean şi actual patron

— Ce părere aveţi despre atmosfera din tribune?

— Este splendidă. Am discutat şi cu domnul Farmaty dacă a fost aşa şi pe vremuri şi mi-a spus că nu. Alte timpuri şi alţi oameni.

N. red. Am mai discutat cu domnul Vaczi în timpul meciului şi despre necesitatea constituirii unei baze financiare solide a clubului, printr-o eventuală constituire a unei societăţi comerciale, la care să participe societăţi cu capital privat sau de stat. Trebuie găsiţi aceia care vor putea acoperi viitoarele cheltuieli ale clubului, care vor fi mult mai mari. Este vorba de transferuri, antrenamente, deplasări pe distanţe mai mari, prime de joc mărite, contracte profesionale cu jucătorii şi multe altele. Este cea mai bună soluţie acum, când legea sponsorizării nu există, iar ajutorul material primit de la organele administraţiei locale nu poate fi prea mare, datorită lipsei unei legi a administraţiei locale.

Dorin Vătran, vicepreşedinte al clubului UTA

— Puteţi să ne spuneţi cine v-a sprijinit financiar?

SINESCU, UN PORTAR CARE... INSCRIE GOLURI

— Am fost ajutaţi în primul rând de sponsorul principal, S.C. UTA S.A. şi de o serie de societăţi comerciale de stat sau private, persoane fizice, pe care nu aş putea să le numesc pentru că mă tem să nu uit pe cineva. Tîn să le mulţumesc însă tuturor.

Aurică Beldeanu, fost jucător la Universitatea Craiova, antrenor

— Ce echipe din seria a doua a Diviziei A v-au atras atenţia?

— N-aş putea spune că m-a impresionat cineva în mod deosebit. Pe vremuri, seria arădeană era o serie puternică, unde se juca fotbal bun. Acuma, stăbind valorile, raportul de forţe s-a echilibrat mult.

— Din cele patru echipe care au „tras” în retur, care vă s-a părut mai bună?

— UTA a fost echipa cea mai echilibrată pe compartimente şi ca dovadă în mod firesc a promovat. Gloria Reşiţa mi s-a părut o echipă destul de bună. Mai bună decât Bihorul. Înaintea Bihorului sînt mai multe echipe valoroase. Pînă şi METROM, Braşov a jucat mai bine.

Alexandru Dan, preşedinte al A.J.F. Arad, antrenor la UTA timp de 26 ani

— V-aş ruga să faceţi câteva observaţii referitoare la meciul de azi.

— Astăzi trăim un moment deosebit în viaţa noastră, a celor legaţi de fotbalul arădean. Eu am fost legat de UTA 26 ani, am antrenat de la echipe de copii pînă la echipa întâi, în Divizia A. Am avut momente a ferice, dar şi triste, mai ales cînd UTA a retrogradat. Azi trăim un moment deosebit pentru oraşul nostru. Să nu se uite că primul joc de fotbal din ţară a avut loc la Arad, pe actualul stadion CFR-ASTRA. Dorim ca UTA să rămîna mulţi ani în Divizia Naţională, aşa cum a făcut-o în anii de glorie.

Zoltan Farmaty, mare glorie a fotbalului arădean

— Ce ne puteţi spune înainte de ultimul meci în A al echipei UTA?

— Personal sînt foarte fericit. 38 de ani am fost la UTA cu care am câştigat 3 campionate şi sînt aici cu o parte din foştii mei olegi.

— Ce părere aveţi de actualul lot al echipei?

— Este destul de bun. Ar putea juca cu ambiţie mai mare, pentru că s-au pierdut meciuri care se puteau câştiga.

— Ce loc credeţi că va ocupa UTA în Divizia Naţională?

— Prima dată cred că ar trebui menţinută echipa în această divizie. După aceea, să mergem mai departe, cum am făcut-o şi noi la vremea noastră.

Ovidiu GANCEA

MINUTUL 91

Minutul 91 al ultimei întîlniri pe care Astra şi-a disputat-o pe teren propriu. Şi în acelaşi timp, primul minut de mare satisfacţie al puţinilor suporteri, martorii la momente de reală descătuşare nervoasă a mult prea tinerilor fotbalişti vagonari, obligaţi să joace ultimele partide cu sabia lui Damocles deasupra capului. Sigur că pentru moment, cuvintele laudative la adresa Astei ar părea deplasate. În definitiv, în actualul campionat, echipa a avut o comportare submediocră, plasînd-o pe post de „paria” a fotbalului arădean. Dincolo de divergenţa firească de opinii, cred că avem obligaţia morală de-a privi, totuşi, analitic complexul de împrejurări care au făcut din Astra o cenuşăreasă cu balonul la picior. Au adus-o în situaţia de a fi o permanentă complexată a micii lumi a Aradului fotbalistic. Şi asta, tocmai pentru că alături de Aris, gruparea fotbalistică a colosului industrial „ASTRA” S.A. să pună umărul la înfăptuirea unui vis atât de vechi şi atât de drag nouă: promovarea „utei” în prima divizie.

De-acum, fi putem spune ADIO lui 92/93. Odată cu vacanţa, coloanele presei vor fi inundate de tot felul de comentarii pertinente, dar şi impertinente cu privire la ce a fost

Pînă atunci însă trebuie subliniată această ultimă victorie a Astei cu 3-1, victorie concurată relativ repede şi practic lipsită de emoţiile unui scor înalt.

În 20 de minute, elevii lui Bora au făcut legea jocului, transmit majoritatea duelurilor în favoarea lor. Oşpeţii au opus o slabă rezistenţă, căldura sufocantă şi slaba motivaţie denaturîndu-le jocul. Ei au reuşit totuşi un gol, în urma unei lovituri libere executate de Schlakter în min. 42. Era însă 3-0 pentru Astra, prin golurile înscrise de Erdei (min. 10), Pantea (min. 16) şi Nini (min. 30). Astfel că cea de a doua repriză s-a consumat la mijlocul terenului, prin puţine faze de poartă şi practicarea unui eficient joc la ofsalde a gazdelor.

Asadar, victorie. Şi asta e cel mai important. Istoria consemnează doar rezultatul care permite Astei o spectaculoasă renaştere în „B IV”, renaştere pe care o aşteptăm cu emoţii şi încredere.

Vacanţă plăcută. Şi succes lui Nini, care în aceste zile îşi susţine examenul de bacalaureat. (Decamdată, la română —oral, I.D. Caragiale a fost cu el).

D.P.

MEMORIA PELICULEI: EI SÎNT CEI CE AU READUS FOTBALUL ARĂDEAN PE PRIMA SCENĂ FOTBALISTICĂ A ȚĂRII

Cumpărînd ziarul „ȘTIREA” participați la sprijinirea mișcării sportive din ARAD.

UTA, AȘA CUM ÎI STĂ BINE UNEI CAMPIONANE, ATACA

Foto: ROMANA DĂNILĂ și NICOLAE EBERLEIN

ÎN AȘTEPTAREA UNOR DECIZII

Pentru nimic în lume n-aş dori să ocup o funcţie „GRANDE” în FRF în aceste momente, cînd fotbalul nostru este atât de răvăşit. Am citit că în Italia, în această săptămînă, se va judeca cazul Perugia. Această echipă a terminat campionatul seriei C1 pe locul 2, după Palermo, dar la egalitate de puncte cu Acireale. S-a jucat un meci de baraj pentru promovare în B; la Foggia, a câştigat Perugia cu 2-1, dar încă nu a promovat, pînă la verdictul Comisiei seriei C1. Perugia este învinovăţită de trucarea unui joc şi pasibilă de retrogradare în C2.

Trecînd la oile noastre, acum FRF are multe şi grele probleme de rezolvat, iar deciziile vor fi comentate, pentru că niciodată nu-i poţi mulţumi pe toţi. Am văzut miercuri cum echipa ASTRA, cu foarte mulţi copii în primii 11, a câştigat cu 3-1 meciul cu V. Carei, dar parcă bucuria lor n-a fost pe măsură.

LIBERALII ARĂDENI SPONSORIZEAZĂ ECHIPA DE FOTBAL UTA

Înaintea meciului pe care UTA l-a susţinut acasă cu Jiul IELIF Craiova, conducerea P.N.D. Arad a donat clubului UTA 100.000 de lei. Deşi circula prin oraş zvonul că liberalii vor să-şi împună politica membrilor clubului UTA, se pare că acest zvon n-a fost confirmat. UTA a ajuns să se califice după 11 ani, în Divizia Naţională şi întreg oraşul sărbătoreşte evenimentul. Primele jucătorilor au ajuns la 700.000—800.000 lei/jucător.

Liliana TROCAN

Aşteptau să vadă ce se va întîmpla. Ce măsuri se vor lua după meciul jucat în etapa trecută între echipele Chimica Tîrnăveni şi Metalul Alud, 4-3. Cînd în ultimele minute de joc scorul era 3-3, arbitrul a indicat în favoarea gazdelor un 11 m. A urmat o busculadă şi bătăie, după care sînt convins că cel puţin echipa din Alud va înainta un memoriu.

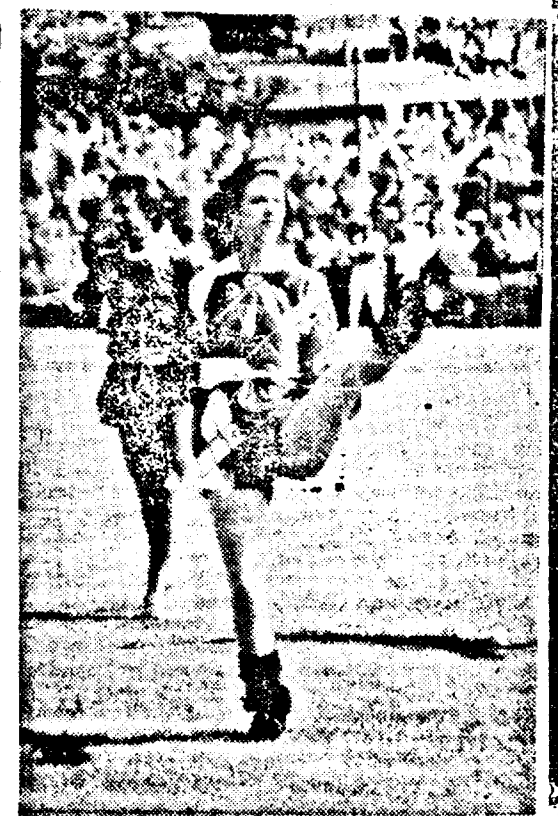
Olimpia Satu Mare, una din echipele care meritau să rămîna în AII, dar după punctaj retrogradată, a înaintat un memoriu pentru rejudecarea cazului său.

Deşi îi port respect domnului Bigan, şi asta datorită faptului că înainte de a fi numit antrenor la UTA se interesa de mine, dar şi pentru capacitatea lui de conducător, rămîn surprins, de faptul că Bihorul a făcut o contestaţie, poate neîntemeiată, respectiv la jocul cu Jiul Craiova „asupra unui jucător advers. Prea tîrziu însă ca UTA să mai poată fi stopată. Dar cea mai mare neruşinare vine din partea echipei Jiul Petroşani sau poate numai din partea unor jucători care în meciul cu FC Bihor au jucat pe blat. Consider o farsă acea problemă cu 10.000 DM pe care l-ar fi oferit UTA echipei Jiul pentru victorie. Să fie clar, UTA era interesată doar de ce face ea la Cugir. Neperzierînd meciul cu Metalurgistul, pe UTA nu o interesa deloc ce se întîmplă la Petroşani.

Spaţiul şi timpul nu-mi permit intrarea în mlezul unor subiecte fotbalistice, dar promit că voi reveni cu detalii în plus, încheind însă cu ceea ce am început: n-aş dori o funcţie de GRANDE.

Ionuţ POPA

Pagini realizate de DAN PARVULESCU, SORIN TROCAN

PENTRU UTA, FETIȚELE ȘI-AU RIDICAT FUSTIȚELE

PE O CĂLDURĂ SUFOCANTĂ, TABELA DE MARCAJ A ÎNGHEȚAT. ÎN REPRIZA A DOUA

● Stadionul „Vagonul” din Arad ● Vreme caniculară, gazon uscat ● Spectatori 300 ● Brigada de arbitri: Grigore Macavei (Deva) — la centru, ajutor la tuşe de Marcel Bălaşa și Scarlat Iriza (ambii din Tg. Jiu). ● CS-ASTRA: Sim, Bodea, Unc, Molnar, Moț, Torj, Voinea, Volocaru, Pantea, Erdei, Nini. Au mai jucat: Serviciu și Moise. Antrenor: Bora. ● Victoria Carei: Suta A., Schwigler, Scheverli, Csenteri, Suta R., Tabl, Pizta, Curteanu, Schlakter, Silimon, Baloș. Au mai jucat: Orosz și Papp. ● Cartonașe galbene: Moț ● Au înscris: Erdei (min. 10), Pantea (min. 16) și Nini (min. 30), pentru Astra, respectiv Schlakter (min. 42) pentru Victoria.

NOU!

Din nou, luni, veți putea găsi în chioșcuri și la difuzorii de presă din Arad, o nouă publicație, editată de S.C. ȘTIREA S.R.L. În opt pagini, cu un design special și în condiții grafice deosebite, noul ziar vă va sta la dispoziție, în fiecare luni, la prînz, cu ultimele noutăți ale sfîrșitului de săptămînă.

NUMAI ÎN ȘTIREA EXPRESS
Veți avea ocazia să citiți patru pagini de sport, la ora cînd alte publicații încă nu au apărut. Cronicile meciurilor echipelor arădene, interviuri cu sportivi, antrenori și arbitri, birfe din lumea sportului, veți găsi cu regularitate, cumpărînd în fiecare luni, la prînz, noul nostru ziar.
Nu uitați: un nou ziar de prînz, va apare în Arad în fiecare zi de luni! ȘTIREA EXPRESS

S.C. BASTRO GAVRIS S.R.L.

— Vînd prafuri de înghețată, șase sortimente, cuptor patiserie trei sertare, telefon 17283.

873-874; 941-942. Mare foamete în Europa occidentală.

1000. Violentă răscoală a țărănilor din Normandia.

Sec. XI. Legenda sfântului Gerárd amintește moșiile și curțile aparținătoare voievodului Athum și oameșilor din jurul său, în Banat. Populația locală ca și în întreaga Transilvanie cultiva mai ales meiul, dar și grul, orzul, secara și mazărea, inul și cînepa, după cum dovedesc descoperirile arheologice. Teh-

o puternică rezistență a fost înfrînt prin trădarea lui Chanadinus, creștin și asasin.

1002-1003. Conflictul dintre conducătorul Ultransilvaniei Gyula (Gyula) și regele Ungariei Ștefan I se soldează cu înfrîngerea primului și supunerea coroanei ungare a teritoriului „foarte mare și foarte bogat” care este „udat de foarte multe râuri din nisipul cărora se culege aur”.

1018. Sfirșitul primului țarat bulgar

TRANSILVANIA, INIMĂ A ROMÂNIEI

nica și uneltele agricole fiind rudimentare, sapa, plugul de lemn, apoi cu brăzdar de fier, agricultura se făcea pe suprafețe întinse, mutătoare, datorită secăturii, necunoscîndu-se încă asolamentul. Același izvor vorbește despre creșterea vitelor și pășorît, despre herghelii de cal neîmblînziți și domesticiți.

Țara lui Athum (Othum) nepotul și succesorul lui Glad cuprindea Banatul pînă la Dunăre, iar în nord județul Arad pînă la confluența Crișurilor și izvoarele Crișului Alb. Athum, ce și avea reședința la Urbs-Morisena (Cenad) intră în conflict cu regele ungar Ștefan (997-1038) pentru că percepea vamă pentru sarea transportată pe Mureș. După

și instituirea dominației bizantine de către Vasile al II-lea „Bulbaroctonul”

1020. Edictul aceluiasi împărat care stabilea ca toți creștinii, inclusiv „vlahii din toată Bulgaria” să fie subordonați arhiepiscopului de Ohrida. Menționarea la Cenad — Arad a primei școli pe teritoriul românesc. Cei 30 de elevi erau pregătiți pentru a deveni canonicii. Aici se învăța între altele gramatica și muzica. Este menționată și „slujba după obiceiul populației autohtone”. Același episcop de Cenad amintește de mirarea unui cleric catolic cînd a auzit într-un sat bănățean o roabă cîntînd.

H. H.

MIHUȚ (23)

AU MÎNCAT BANII STATULUI DEGEABA

Am ajuns la un punct delicat al cazului. Securitatea a găsit la Mihuț un carnet în care și notase — după câte se spune — sute de nume. Al acelora care îl ajutaseră, sau numai îl întărnise în decursul celor opt ani de pribegie. Spiritul lui meticolos, științific îi jucase festa dar mai ales acelora care au fost arestați, între care mulți fără o vină reală. O fi fost un fel de jurnal pe care nu a mai apucat să-l distrugă. Fără el tot ce a urmat ar fi fost mai simplu cu minime repercusiuni pentru mulți.

O altă problemă sensibilă, mult discutată, este aceea a trădării lui Mihuț. Ne lipsește, între altele, accesul la dosar pentru a lămuri unele aspecte importante, dar și acela ar trebui mereu pus sub semn de întrebare, căci știu cum erau acestea întocmite.

O singură sursă am avea: informația pe care i-a dat-o securistul însoțitor lui Mihuț, în timpul deplasării la Arad. Dacă luăm în considerare vorbele unui bătrîn basarabean: „Cînd ai zis comunist, porc ai zis!”, eu atît mai puțin te poți baza pe spusele unei slugi. Cele spuse de acel locotenent putea fi o pregătire psihologică în vederea distrugerii moralei celui prins, pentru reușita anchetei ce urma. Pe de altă parte dacă cineva poartă vina trădării, aceasta îi va urmări pînă la sfîrșitul zilelor, chiar dacă circumstanțele îi vin mereu în ajutor. Este vorba de teroarea la care au fost supuși mulți, ani în șir. Destăinuirile lor ne-ar putea cutremura, căci sufe-

URSUL DE LĂTRATUL CÎINILOR NU SE SPERIE.

ANTON PANN

rințele lor fizice și mai ales morale pot întrece orice imaginație.

Revenim la relatările d-lui A.I. „Ancheta de la Securitatea din Timișoara a durat șapte luni, perioadă în care am stat singur în celulă. Îmi aduceau uneori câte o hîrtie, spunînd că Mihuț ar fi recunoscut cutare fapt. Eu spuneam: „Asta nu e scrisul lui!”. De fapt nici nu știam cum scrie, dar bănuiam că vor să mă înșele. Spuneam: „Litera cutare nu o face așa, nici asta...”.

M-au dus odată la Mihuț. Acesta, cum m-a văzut a zis: „Ce vrei cu dînsul, căci nu știe nimic despre mine și situația mea?”. Era bine îmbrăcat, părea bine întreținut. Avea un baston ca să poată merge. Probabil că de la picior îl supăra. Îmi aduc aminte că de fiecare dată cînd îl aduceau pe Adrian, anchetatorul îi spunea căte ceva, iar el spunea hotărât: „NU!”.

Au fost aduși odată 13 inși. Mihuț a întrebat cine sunt. — „Aștia sunt cei cu care ai jucat fotbal”. — „Eu nu am jucat cu nimeni!”. — „Amintește-ți, cînd te duceai la prietenul tău C. Butiu din Ineu, cum vă uitați la prunci cum se joacă fotbal!”. Nici unul dintre cei 13 nu a putut să-l identifice pe Mihuț. Mai târziu, la proces, milițianul care fusese rănit de Adrian la Păncota, a spus că îl cunoaște, că a și bătut cu el, dar nici acesta nu l-a recunoscut. Alt milițian spunea că l-ar recunoaște pentru că a purtat poza lui timp de 10 ani. Cînd nici acesta nu a reușit să-l identifice președintele Tribunalului a is: „Ați mîncat banii statului degeaba!”.

H. HAUPTMANN

FINE DE AN ȘCOLAR

Liceul de Artă Sabin Drăgoi a încheiat anul școlar cu un concert susținut de elevii săi în sala mare a Palatului Cultural și o expoziție a plasticienilor din ciclul primar (în hol), aceeaștia din urmă îndrumați fiind de d-na prof. Otilia Oană.

Concertul a oferit soliștilor și orchestrei liceului posibilitatea de a demonstra rezultatele muncii de un an. Clasele de pian au fost reprezentate de ADRIAN IANCU din cl. a II-a (prof. Adela Molnar) cu Allegro de Ratgeber și ANDREA WEISL, cl. a IV-a (prof. Ana Raita) cu Rondo din Concertul în Sol major pentru pian și orchestră de J. Cristian Bach. Cei de la clasele de suflat l-au avut pe podium pe PAUL NEGRU — cl. a VII-a flaut (prof. C. Tălmăciu) cu Allegro de Mozart și pe ȘTEFAN RIGO — cl. a IX-a, fagot (prof. Gavril Lazoc) cu trei din cele cinci părți ale Concertului în

Si bemol major de Antonio Vivaldi (dirijorul orchestrei prof. Dan Boar).

Pianista cu cele mai deosebite realizări în cursul anului (premiul al II-lea la Olimpiada pe meserii de la Timișoara, un concert susținut la Neustrelitz cu acompaniamentul unei orchestre multinaționale din Franța, Finlanda, Polonia și Germania) — GEORGIANA TEOHARI din cl. a VII-a (prof. Lucia Pirvănescu) a interpretat Toccată de Aram Hacıaturian.

Țrebuie remarcat și corul ciclului primar condus de d-na prof. Maria Serban care a deschis manifestarea cu fragmente din Schulmeister de G. Ph. Telemann, ca și formația corată a liceului (dir. Gavrilă Cimpan), cu un cor din opereta Sunetul muzicii de Rogers, care a încheiat-o.

H. H.

MUZICĂ CULTĂ

RECITAL CAMERAL

Prezența în 14 iunie la Arad a Cvartetului Transilvan din Cluj — formație fondată în 1987 și cu statut de cvartet de stat din 1989 — ar fi fost o sărbătoare dacă i s-ar fi dat atenția cuvenită. Nici măcar colegii de facultate al celor patru membri — GEORGE DUDEA, NICUȘOR SILAGHI (violar), MARIUS SUARĂȘAN (violă) și VASILE JUCAN (violoncel), nu l-au onorat cu prezența. Ce să mai vorbim de cordarii Filarmonei, dintre care a fost prezentă o persoană, de profesorii de la clasele respective ale Liceului de artă, a Școlii de Artă?

Puținii auditori care au asistat la această manifestare de zile mari — curcubet fiind de limpezimea expunerii, de delicatețea și sinceritatea expresiei acestei formații atît de bine sudate — au putut avea satisfacții depline.

Cu toate că programul a debutat cu o lucrare de factură modernă, Cvartetul nr. 2 de M. Netkrug, auditorii au fost captati de discursul variat ce s-a conturat după un fel de introducere cu flageoale, pizzicato-uri, note lungi, ca o tatonare, un moment de geneză — discurs transmis cu o limpezime cristalină, terminat cu un unison și un glisando suitor.

Cvartetul op. 18 nr. 2 în Sol major de Ludwig van Beethoven a fost creat către vîrsta de 30 de ani, cînd deja dăduse la iveală trio-uri, sonate, primele două concerte pentru pian, iar Simfonia I era pe terminate. Ezitase, căci era conștient că genul cameral, și mai ales

cvartetul de coarde necesită însușirea unui meșteșug deosebit, că acesta este o școală a simplicității superioare. În această privință Cvartetul Transilvan a fost în ton cu cerințele autorului și a acelora care au denumit această lucrare Cvartetul reverențelor. Amonia proporțiilor, puritatea sonoră de ansamblu, evidențierea plasticității temelor și jocul coloritului instrumental au caracterizat această frumoasă interpretare.

Faptul că formația clujeană a prezentat la Arad — nu departe de locul de naștere al compozitorului (Sinnicolaul Mare) — Cvartetul nr. 4 de Béla Bartók, ni se pare firesc. Surprinzător a fost faptul că clujenii au reușit să facă înțeles mesajul unei muzici ce trece drept mai greu abordabilă. De o varietate deosebită limbajul acestui cvartet a reușit să mențină trează atenția prin pulsația ritmică a primei părți, prin sonoritățile mișcărilor a III-a ce ne-au părut inedite susținînd elocința violoncelului, pizzicato-urile celei de-a patra ca și ritmul de joc popular ce a dat senzația că te fură, din ultima.

Peregrinările Cvartetului Transilvan prin Italia, Germania, Olanda, SUA, ca și ieșirea în Anglia ce urmează a avea loc, le dă membrilor săi mai mari satisfacții decît Aradul nostru ce devine tot mai acultural pe zi ce trece.

Hugo H.

CONCERT SIMFONIC

În 17.VI. dirijorul DORIN FRANDEȘ ne-a prezentat una dintre cele mai poetice lucrări de W. A. Mozart, Simfonia nr. 29 în La major K.V. 201. Trei din cele patru părți sînt în formă de sonată, cu excepția Menuetului. Deși dușoșia este caracteristică ambelor teme din partea I, ele au fost bine conturate. Un efect emoțional a avut și motivul elegiac ce apare la viorile prinse în dezvoltare, motiv secvențial ca și prima temă. Remarcabil a fost și dialogul din Andante al violelor cu viorile prime, de la care preluau motivul legănat, pentru ea în coda să lasă în evidență oboarele și cornii. Aceeași suflători au dat apoi vigoare grațiosului Menuet. Finalul, cu caracter de dans, a încheiat optimist această lucrare de tinerețe a celui ce a reușit să asimileze toate cuceririle vremii sale, inclusiv ale prietenului său mai vîrstnic Joseph Haydn, ca și ale fratelui acestuia, Michael, care a activat o vreme la Oradea.

Lucrarea concepută a serii, susți-

nută de oboistul ANDREI KELEMEN, a fost un aranjament în patru părți al unor sonate pentru clavicin de Domenico Cimarosa, faimos creator de opere, în special buffe (Căsătoria secretă). Solistul a pus în valoare inspiratele melodii cu măiestrie, dăruire și sensibilitatea ce-l caracterizează. Dialogurile solist-orchestră amintesc de muzica de scenă în care a excelat compozitorul.

Încheierea s-a făcut tot cu o simfonie de Mozart, anume cu cea ce poartă nr. 33 în Si bemol major. Și această vedește încă influența lui Haydn prin caracterul ritmic dansant al primei teme, pentru ca cea de a doua să evidențeze grațiozitatea celui despre care se spune că reprezintă tinerețea veșnică a muzicii. De subliniat ar fi imitațiile corzi-suflători din dezvoltarea părții lente, și mai ales verva finalului, impulsional de suflători, ce sugerează o petrecere populară.

H.H.

SC DIMPEX srl

cu sediul în Arad, str. Episcopiei nr. 14-16, desface en gros detergent de la SC ROMTENSID SA, cu adaos comercial de 8%. Informații la telefon 14 91 21, 1 85 72.

BIROU DE INTERMEDIERI
CRETU SORIN
B-dul Revoluției nr. 96
Tel. 0966-6659

Doriți un apartament, o casă nouă? Cu un efort minim puteți să le obțineți. Intermediem acte notariale în timp util.

APARTAMENTE

ZONA	CAMERE	ETAJ	PREȚ	DOSAR
1 Micălaca	4	3	11 000 000	7
3 Vlaicu	4	7	12 500 000	25
4 Central	4	1	32 500 000	8
6 Micălaca	3	0	15 000 000	17
7 Vlaicu	2	2	5 000 000	13
9 Central	3	9	17 500 000	19
10 Central	2	0	7 500 000	6
11 Micălaca	4	1	14 000 000	31
18 Micălaca	4	3	12 500 000	18
22 Central	4	0	28 000 000	2
26 Micălaca	3	2	12 500 000	4
27 Central	3	1	22 500 000	10
28 Central	2	1	5 250 000	5
31 Vlaicu	4	2	16 000 000	20
32 Central	2	2	12 500 000	22
33 Central	3	4	17 500 000	24
34 Micălaca	2	4	6 000 000	21
35 Pirneavă	2	1	4 150 000	27
44 Micălaca	3	3	8 500 000	33
47 Micălaca	2	2	10 000 000	34
56 Pirneavă	3	2	7 500 000	13
57 Vlaicu	3	4	8 500 000	14
95 Vlaicu	3	4	12 500 000	23
96 Micălaca	3	4	10 000 000	1
164 Vlaicu	3	8	7 500 000	35
165 Vlaicu	2	9	12 500 000	36
166 Vlaicu	2	1	4 500 000	37
167 Micălaca	3	3	8 500 000	38
168 Grădiște	4	2	14 000 000	12
169 Vlaicu	2	0	7 500 000	16
170 Central	3	4	16 500 000	26
171 Micălaca	2	4	7 000 000	28
173 Vlaicu	3	0	5 000 000	29
174 Central	3	1	17 500 000	11
175 Vlaicu	3	4	5 000 000	39
186 Micălaca	3	4	13 500 000	40
187 Vlaicu	3	1	12 500 000	41
188 Micălaca	3	0	8 500 000	42
189 Central	3	3	16 000 000	45
190 Micălaca	1	1	3 000 000	44
191 Central	2	3	15 000 000	46
192 Micălaca	2	8	7 500 000	47
193 Vlaicu	3	1	10 500 000	30
194 Pirneavă	3	2	7 500 000	49
195 Micălaca	2	0	8 000 000	9
196 Micălaca	2	4	7 500 000	43

PEDAGOGIA WALDORF
ÎN ACTUALITATE (XXI)

INVĂȚĂMÎNT INTELLECTUALIST
SAU INVĂȚĂMÎNT ARTISTIC?

Acela care, în loc să judece, face efortul conștient și susținut de a se așeza în ființele și lucrurile din jur, încercând să înțeleagă de ce sînt așa cum sînt, cu timpul va simți că lumea începe să i se reveleze într-un mod nou, adeseori surprinzător. Educatorul, de pildă, va descoperi că elevul cel mai plicticos — un flegmatic, probabil —, devine extrem de interesant, sau că un altul, care-și părea insuportabil, înflorind sub soarele înțelegerii sale pline de participare sufletească, este în fond un copil cu care se poate sta de vorbă, dacă îți seama de viitorul lui nativ.

Din ce cauză omul actual găsește atîta aspecte criticabile în jur, dar și e extrem de greu să vadă ce e cu adevărat demn de admirație și respect?

Știința spirituală ne sugerează în ce fel putem găsi răspunsul la această întrebare: principala forță de cunoaștere este azi gândirea intelectuală, care analizează, descompune, separă. Idealul cercetării științifice care domină viața omenirii civilizate, sînt observația și reflecția rece, la baza cărora se află de fapt forța sufletească a antipatiei. Acest mod de a privi lucrurile pune încă din copilărie bazele unei atitudini de respingere a lucrurilor și ființelor, care determină în mare măsură comportamentul viitorilor oameni. În cartea „Pedagogie trăită” Rudolf Grosse relatează un caz edificator în această privință în colegiul unei școli care lucra după principiile pedagogiei steineriene a fost primit un nou dascăl. Acesta avea ambiția de a face un învățămînt de performanță în ceea ce privește socotitul rapid din cap sau însușirea de

noțiuni abstracte. El a realizat într-adevăr performanțe remarcabile în această privință, dar ceilalți dascăli au observat după un timp relativ scurt niște manifestări neobișnuite la elevii din școala lor. Elevii la care predă noul profesor au început să aibă tendințe antisociale, cum ar fi dorința de a se autoevidenția, refuzul de a-i ajuta pe ceilalți, au apărut conflicte între ei înșiși sau cu educatorii lor. După ce clasa a fost preluată iarăși de cineva care știa să dea orele o ținută artistică, această clasă a redevenit colectivitatea armonioasă dinainte.

Cînd vom aprofunda alcătuirea ființei umane, a copilului în special, vom vedea că prin activitatea capului noi devenim ființe individuale, pe cînd prin aceea a membrilor ne unim în simpatie cu lumea. Creșterea înainte de vreme a gândirii intelectuale și, implicit, a forțelor antipatiei, aduce mari prejudicii atât omului respectiv, cât și vieții sociale. În școlile Waldorf, atît prin activitățile artistice-mesteșugărești, cît și prin întregul mod de a prezenta fenomenele lumii — în imagini vii — sînt stimulate mai întîi forțele simpatiei, și numai pe această bază se face trecerea, după pubertate, spre noțiunile abstracte care stimulează dezvoltarea individualității. În acest fel sînt armonizați cei doi poli opuși, creîndu-se premisele cele mai bune pentru ca viitorul om să fie o ființă independentă, dar să se integreze în modul just de viață socială.

— VA URMA —

— Prof. DIANA SALAJAN

TEREN

ZONA	SUPRAFAȚA	PREȚ	DOSAR
1 Segă	840	2 100 000	1
2 Turnu	22 500	5 000 000	3
3 Sintana	3 707	20 000 000	2
4 Grădiște	500	1 000 000	6
5 Horia	25 000	2 500 000	7
6 Grădiște	3 728	29 000 000	8
7 Curtici	2 090	2 900 000	5
8 Cuvin	800	3 200 000	4
9 Gașca	16 800	10 000 000	10
10 Gai	4 000	12 000 000	11
11 Miniș	900	1 500 000	15
12 Sintana	1 800	3 500 000	16
14 Maderat-Pincota	51 000	35 700 000	9
18 Central	500	12 500 000	13

SPAȚIU COMERCIAL

ZONA	SUPRAFAȚA	PREȚ	DOSAR
1 Bujac	104	10 000 000	1
2 Central	75	15 000 000	3
3 Micalaca	60	2 000 000	3

DIN NOU HOȚII PRADĂ BISERICA
CATOLICĂ DIN VINGA

După revoluție, biserica catolică din Vinga a fost spartă de cîteva ori, hoții furind diferite obiecte de valoare. Iată că, din nou biserica a fost pradată, de această dată, persoane neidentificate luînd mai multe statuete, 3 tablouri de pinză, o cruce și 28.000 lei. Făptașii au executat un adevărat nu-

măr de cascadorie, pătrunzînd în locul de cult, printr-un geam aflat la 8 m înălțime.

Se pare că lucrurile de valoare din biserici au mare căutare în ultimul timp, iar hoții nu prea știu de frica lui Dumnezeu.

Maria MARINESCU

DISPĂRUTĂ SAU SECHESTRATĂ?

Viorica Matală, magazioneră în stația Săvirșin, a dispărut în timp ce scria vagoanele din componența unui tren de marfă. Nu se știe unde a dispărut doamna Viorica Matală, însă există bănuiele în privința concubinului său cu care nu se afla în relații prea bune, presu-

punîndu-se că ar fi sechestrată de aceasta.

Nimeni nu crede că ar fi interesat cineva ca vagoanele de marfă să nu fie notate corect în evidența stației CFR Săvirșin.

Maria M.

COMUNICAT DE PRESĂ

În ziarul „Știrea” nr. 24 din 16-24 Iunie 1993 în articolul „Conferința de presă la Consiliul județean” a apărut următorul pasaj:

„În 26-28 Iunie asociația „Banatja” din Bonn a lansat o invitație C.J. Arad pentru a participa la manifestările culturale săsești și svăbești. Din județ ne vor reprezenta „Rapsozii Zărândului” și un consilier județean. Se menționează că în 27 se organizează „Ziua Județului Arad”. La aceste manifestări culturale vor participa toți cei plecați de pe aceste meleaguri”.

De asemenea în ziarul „Adevărul” nr. 900 din 16 Iunie 1993 în articolul „Căldură scumpă”... a apărut următorul pasaj:

„Unul dintre membrii Consiliului, împreună cu ansamblul „Rapsozii Zărândului” vor face o vizită la Bonn, în perioada 24-28 Iunie, în urma unei invitații lansate de Asociația româno-germană Banatja”.

Protestăm împotriva acestui mod de a prezenta informațiile, incomplete, răstălmăcite și completate „ad burtibus”. Dorim să aducem următoarele precizări:

Cercul cultural „Banat-JA” nu este asociație româno-germană, ci există două asemenea cercuri culturale, unul în Germania și unul în România.

În al doilea rînd nu se putea lansa o invitație în 26-28 Iunie, cînd azi e data de 18 Iunie, ci eventual pentru perioada 24-28 Iunie 1993.

În al treilea rînd la Bonn nicidecum nu vor avea loc în această perioadă manifestările culturale săsești și săsești, ci ampla acțiune socio-economico-culturală intitulată „Banatul se prezintă”. În 27 nu se va organiza „Ziua județului Arad” ci în piața Primăriei din Bonn județele Caraș-Severin, Timiș și Arad își vor putea prezenta specificul din punct de vedere cultural, social cît și potențialul economic. Într-o amplă expoziție la care vor participa printre altele Primăria Bonn, „West-Ost-Kulturwerk” e.V. Bonn, firme din Germania cît și invitații din România. Aradul va fi reprezentat nu numai

de Consiliul județean și ansamblul „Rapsozii Zărândului” ci și de alte instituții de mare importanță ca Prefectura, Consiliul local Arad, Inspectoratul județean pentru cultură, Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” și altele precum, și de firme de stat și private reprezentative pentru județul Arad.

Dacă Cercul cultural „Banat-JA” înțelege să contribuie cum poate mai bine la prezentarea realităților imaginii României și deci și a județului Arad — nu numai aspectele negative cum o face destul altii —, pentru a face posibile reale legături între vest și patria noastră; dacă este una din puținele organizații care fac posibilă ieșirea și prezentarea în vest a orașului și județului nostru așa cum noi toți dorim să o facem, atunci ne revendicăm dreptul de a fi numiți în mod corect, „Banat-JA”.

Dacă „Banat-JA” dorește să prezinte valorile culturale din regiunea Aradului și potențialul economic al Aradului și nu să cerșim așa zise ajutoare, atunci ne revendicăm dreptul de a nu ni se călca demnitatea și de a fi respectați, oricît de neînsemnați am fi.

De asemenea Cercul cultural „Banat-JA” din România este persoană juridică română și nu are membri pe „cei plecați de pe aceste meleaguri” ci li neri care au rămas aici și vor să-și clădească aici o viață mai bună, nu undeva în lume.

Noi considerăm că ne-am făcut datoria morală față de municipiul și județul Arad de a lansa invitațiile respective. Rămîne de văzut cum ne vor reprezenta cei delegați să o facă.

În orice caz noi avem speranța că această vizită la Bonn va decurge pozitiv.

Consiliul de conducere

N.r. Deoarece „greșelile” nu au fost făcute intenționat, nu înțelegem deloc de ce v-ați supărat pe redacțiile ziarelor în cauză.

Autorul adevăratelor „greșeli” este tocmai furnizorul informațiilor, nu credeți?

„DIN MISTERELE ARTERMULUI“

(Urmare din pag. 2)

COSTUL G-CAL.

La consumator costă 9000 lei. Peste cei 6500 lei ai CET-ului și suprașubvenții de 2500 lei? Reprezintă 1700 lei transportul și distribuția energiei termice, gaze, aer condiționat etc. Diferența de 800 lei o plătim pentru achiziționarea de contoare și pentru modernizarea rețelei, sumă stabilită de Consiliul Județean. În același timp Consiliul Județean mai repartizează prin buget alte multe milioane.

DESPRE CEI 1700 LEI

Artemul cu cei 1700 lei, costul redistribuirii, se situează printre primele regii din țară. Are un randament deosebit de bun, afirmă conducerea Regiei. Totuși în 1700 lei sunt ascunse pierderile provocate de o rețea de distribuție învechită, moștenită de la Ceaușescu. Care o fi proporția între pierderi și ce este normal să se cheltuiască, nimeni nu poate răspunde. Peste ce limită pierderile devin nejustificabile? Deci, Artemul la întrebarea firească a cetățeanului... de ce 9000 lei? Întâi arată cu degetul spre Consiliul Județean deoarece de acolo „vin” acei 800 lei. Cu alt deget spre CET de unde vin 6500 lei. Cu degetul arătător arată spre climatul Belu, spre Ody și Siny, deoarece instalația moștenită are pierderi ce n-au putut fi stopate de atâta amar de ani: pierderi cuprinse în 1700 lei. CET-ul fiindcă veni vorba, tot spre Belu arată cu degetul deoarece prețul acesta maximal și unic, ascunde faptul că unele CET-uri moștenite produc la un preț foarte ridicat. Cu alte cuvinte, tot pe spatele nostru se recuperează pierderile, fie că sunt moștenite, fie că sunt mai recente.

CUM SE CALCULEAZĂ FACTURA

În primul rând trebuie să știm că G-cal. reprezintă cantitatea de căldură degajată de suprafața caloriferelor. Un metru pătrat de calorifer degajă 0,1-0,13 G-cal. pe o lună calendaristică. Un apartament de locuințe are în proiect 12 mp. suprafață de calorifer. În rest calculul este simplu. La originea originilor, există un contor (numărător de G-cal) prin care CET-ul furnizează agent termic la Arterm. Această căldură se facturează cu 6500 lei G-cal. preț ce nu ține cont de costurile reale de furnizare ale CET-ului Arad. Artemul are prin însumarea tuturor suprafețelor de calorifer existente o suprafață totală în m.p. prin care se cedează căldura furnizată de CET. În continuare Regia împarte G-cal. la suprafața totală rezultând indicele amintit mai sus (0,1-0,13). Calculul nemilos, calculul la „rece”, nu ține seama de temperatura realizată în apartamente, nu ține cont de faptul că un calorifer este cald pe jumătate. Iată deci cum Artemul înmulțește suprafața caloriferelor din apartament cu indicele de consum prestabilit, rezultând factura. Mai puțin explicabilă este factura apei calde pe cap de consumator. Ea are o origine, probabil există tot un contor general.

GARANȚILE

Anul trecut s-au adunat de la abonații 120 milioane lei, garanție proporțională cu costul de atunci al G-cal de 4000 lei, acum la 6500 lei. Regia pretinde alte sume de bani. Ne liniștește atunci când omul renunță la serviciile Regiei, sumele se vor restitui. Unul din bloa-

șaj X, cum să renunțe? Poate, doar dacă iad va scoate burleanele pe geamul de la baie. Altfel omul rămân pierdut? Bine, bine, dar de ce să renunțe? Explicațiile oferite conduc la faptul că CET-ul pretinde plata serviciilor decadal, în vreme ce Artemul încasează lunar. Deocamdată dacă Statul este patronul general, atunci, pentru rulaje de bani nu există bănci? Deficiențele unor sisteme bancare, de decontarea facturilor, concepute de nepricepuți trebuie suportate de noi cetățenii? La fel cu pierderile de căldură, la fel cu lipsa de randament ale unor instalații de producerea căldurii? Cu alte cuvinte, noi românii la trei ani de la Revoluție suntem condamnați să suportăm pierderile și imperfecțiunile moștenite, normarea uniformă a consumurilor pe „capete”. Aducerea de contoare, acțiuni de domeniul SF este o tichie pe capul... Cui îi arde de contoare atâta timp cât există conducte cufundate în apă, cu fisuri, fără izolație, ce să măsoare? Pierderile.

Legea 4 din 1981, încă în vigoare, prevede că neacchitarea consumurilor, a facturilor, are drept consecință debransarea. Despre garanții nu se pomenește. Despre garanții menite să corecteze un sistem conceput greșit, de ce garanții?

DIVERSE CONSIDERAȚII ȘI CONCLUZII

Deci, totul pornește de la Guvern ce dispune tarif unic de 6500 lei pentru o G-cal, furnizată de CET-uri. Situație nestimulativă atât pentru cei ce realizează costuri mărite, cât și pentru cei ce realizează economii. Regiile mai adaugă pe lângă cele 6500 lei o parte obiectivă legată de funcționarea și distribuția energiei, o altă parte pentru compensarea pierderilor. Chiar și aneghijențelor. Consiliul Județean, la rândul său, adaugă o sumă la tarif pentru modernizări de rețele transport.

Așa s-a ajuns la 9000 lei G-caloria. Circulația documentelor, sistemele de decontare pun regiile în situația de a solicita garanții de la cetățeni, respectiv bani de rulaj. Indiferent de scopul pentru care se pretind aceste garanții, bază legală nu există, singurul motiv, dacă acesta există, ar fi acoperirea imperfecțiunilor sistemului financiar.

Oamenii nemulțumiți, care s-au adresat redacției noastre în legătură cu garanțiile și cu prețul ridicat al căldurii, au făcut următoarea propunere. Repartizarea pe cele 12 luni a costului încălzirii, ajungându-se la facturi aproximativ egale. Decontarea finală, anuală, să se facă într-o lună de vară. Regia își va realiza astfel un fond disponibil pentru lunile de iarnă, fond cu care va achita solicitările și obligațiile la CET. Simplu, eficient, fără bani suplimentari din buzunarele oamenilor. Costul fluctuant al G-cal. și influențeze luna în care apare, fără a se crea diferențe tip prăpastie, ca astăzi. Propunere simplă, urmează să fie supusă atenției Consiliului Județean.

Interlocutorii mei de la Arterm, m-au întrebat dacă am curajul să redau și să public fraze choie cu care domniile lor caracterizează momentul actual. Răspunsul vine în continuare, iată frazele: — FIECARE OM SA SE ÎNTINDA ATĂT CÂT ÎI ESTE PLĂPUMA! Respectiv, pensionarul să se mute în asemenea condiții, la care să poată suporta costurile.

Încurată treabă cu garanțiile și costurile energiei termice. Stăți puțin, iarna nu bate la ușă. Atunci doar Mitivul Dumnezeu ne mai poate ajuta.

DOUĂ LICEE, DOUA ATITUDINI, UN SINGUR EXAMEN

În orașul nostru parcă s-a hotărât lumea să stea pe loc. Doar vremea se mai schimbă. Totuși, din când în când, se mai întâmplă câte ceva și toată lumea interesată se concentrează atenția asupra aceluși fenomen. Pentru unii mai experimentați evenimentele de genul acesta nu sînt decît foarte puțin importante. Dar mai sîntem și noi, care ne gîndim nu tocmai cu plăcere, la ce ne așteaptă. Despre ce vorbesc? Despre bacalaureat, desigur. Am încercat să mă imaginez în postura de absolvent „cu gînduri mari” și în 21 iunie m-am oprit la cîteva licee din Arad. Inițial voiam un dialog cu „eroii” zilei respective. După cîteva refuzuri, pe care le-am pus pe seama emoțiilor, am renunțat. O să mă rezum la a vă spune ce-am văzut și... cum am văzut.

Ca întotdeauna, atmosfera nu era aceeași peste tot. La liceul „MOISE NICOARĂ”, de exemplu, am dat peste colegii mei mai mari, care stăteau în fața școlii, pe scări. Asta pentru ca să nu deranjeze comisia (de la etajul întâi!!!). Am observat că fiecare încerca să facă atmosfera cît mai destinsă. După cîteva ore aproape că nici nu mai știau pentru ce veniseră. I-a cuprins pe toți veselia și vorbeau mult. Cei care ieșeau „din focuri” lansau tot felul de presupuneri. Am surprins ceva în genul: „Dacă știți Eminescu, tragi din stînga; dacă nu, din dreapta”. Cei care apăreau în ușă, după confruntarea cu comisia, erau întîmpinați cu urale și țipete — de pînde de popularitatea pe care o aveau

în școală. Evident, nimeni nu scăpa de interogatoriul de rigoare, indiferent de starea de spirit pe care o avea. Fiecare vedea în felul lui ce era „înăuntru”, cu mai mult sau mai puțin umor. Cineva zicea: „Să copiezi?! Nici vorbă! Trebuie să luăm distanță între noi, ca la sport...” Cîta strictețe! Totuși nu s-au jucat. Nu a existat notă sub 6,50.

La Liceul Industrial nr. 1 bacalaureatul era să treacă neobservat. Nici măcar țînta nu dădea zilei acei ceva deosebit... (cel puțin nu la toată lumea). Nu am întîlnit manifestări de nici un fel. S-ar fi putut spune că tîncurile decurg normal: unul intra, altul ieșea. Și tot așa... Flux continuu. Ceva lipsea și era imposibil să nu fi remarcat. Poate entuziasmul, dacă se poate vorbi de asta într-un asemenea moment. În orice caz, le lipsea ceea ce-i făcea pe „slaviciști” așa de degajaiți. Aici m-a izbit un fel de nepăsare. Nu s-au făcut comentarii, nu s-au auzit aclamații. Cîta pasivitate! Concluzia: 12 respinși (cu 4), după prima zi.

Văzînd toate acestea, mi-am schimbat părerea despre bacalaureat. Credeam că e într-adevăr un eveniment. În primul rînd îi dădeam o mai mare importanță decît (se pare) merită. Poate pînă ajungem noi absolvenți vom avea parte de ceva mai... serios. Poate... că nimic nu e sigur acum (și aici). Oricum, „festivalul” BAC '93 nu s-a încheiat încă.

LIANA DIDIEBSCU

O absolventă a clasei a X-a, despre absolvenții clasei a XII-a.

Liceul Moise Nicoară, Arad. Prima probă: Limba și literatura română — oral.

Dimineață de vară. Porțile liceului sînt închise pentru „public”. Dacă ești „de-al casei”, reușești, totuși, să te strecoari, dar dacă ești ziarist, trebuie! În fine, iată-i pe eroii mei: foștii mei colegi, absolvenții clasei a XII-a, de la Liceul „Moise Nicoară”, Arad. Scriitor de eleganță, la fel ca-n ziua festivității „Ultimul clopotel”, de la nostalgia, nervoși cît se poate, înabordabili. Poftim de-și sondează! Fă reportaj!

Ei, CEI MAI MARI, se tem, au emoții, tremură?! Mi-au făcut-o! Deci trebuie să renunț la reportaj. Nu pe ei îi căutam. Refuzînd, totuși, să accept ideea înfrîngerii, am avut cîteva tentative de dialog care au eșuat la fel de trist ca un balon spart în copilărie: „Te deranjează să discuți puțin cu noi”? „De asta vă arde?” — a venit prompt răspunsul. Sau: „Ai vrea să-mi răspunzi la cîteva întrebări?” Răspuns tăcut de speranțe „Eventual după”.

Sigur, dacă nu ești implicat și poți să privești detașat etalarea de temperament, totuși devine chiar pasionant. Bunăoară, o voce înăgă mine repeta: „Nervii mei sînt la pămînt!” în timp ce pașii-i măsuram, pentru a cîta oară, distanța dintre doi stîlpi. Un alt „alb-negru” stătea într-o aproximativă încremenală, dezîmîntat doar de mișcarea mecanică a tălpilor piciorului și de estiva sunete fără noimă (poate ceva de pe MTV), care-i asigurau un fel de fond sonor. Unii, cei mai mulți, respectau, vedeau diverse subiecte. Și, deodată, salvarea reportajului: Vera, o dulce extrovertită, încîntată chiar să răspundă la cîteva întrebări. Deci: „Ce părere ai despre Examenul de Bacalaureat în forma actuală?” „Păi, proba de

științe realiste la clase de filozofie nu e la locul ei — mătă, fizică, chimie, unde noi sîntem... pix, dacă pot să zic așa” (poți, Vera, poți!). „Despre proba orală?” „Proba orală, da. Mai ales la română. Exprimarea orală, clasiicii literaturii române, e firesc.” „Ce-ai vrea să-ți pice?” „Mistretul cu colți de argint”, că știu șase interpretări, date chiar de autor. Mi-ar mai place și romanul „Interbelic”. „Ce nu ai vrea să-ți pice?” „Of! Cronicele, Goga, Coșbuc...” Într-un timp, comisia a anunțat că e pregătită pentru examinare și un coleg atent a înhățat-o pe Vera: „Hai, sau tu nu mai vrei să dai examen? Te specializezi pe interviuri?”

La ieșire fiecare a fost primit cu un erou național. Oricît de risipiți erau cei care așteptau să le vină rîndul, se adunau într-o clipită în jurul preafiericului despoșărat, interesați de orice detaliu, oricît de mărunte. În orice caz, veștile erau încurajatoare: „Sînt de treabă! Te mai ajută, așa, dacă te poticnești”.

Ce ne mai lipsește? Rezultatele concrete: notele. Pentru note am revenit în seara următoare. Din 127 de candidați, 36 note de 10, nici un respins! Dragii mei foști colegi, dragii mei absolvenți, iertati-o pe păcătoasa care s-a dus la școală în dimineața de 21 iunie 1993, cu emoții doar pentru reportajul ei. Asta e. Situația e complexă, sumă nu tot lămurește un binecunoscut conținut.

Oricum, vă doresc ca toate examenele vieții să le treceți ca pe cel de azi. Eu promis să vă țin pumnii și... să mai scriu despre voi!

Cătălina LATU

Editor S.C. ȘTIREA — S.R.L. ARAD

Colectivul redacțional: ADRIAN IOANĂȘ (director)

SORIN TROCAN (red. șef), DELIA BRAD (secretar de redacție)

Fotoreporteri: NICOLAE EBERLEIN, FLORIN HORNOIU

BUJOR BUDA, CĂTĂLIN CRISTICI, HUGO HAUPTMANN

DAN PARVULESCU (claboratori permanenți)

Adresa S.C. ȘTIREA — S.R.L. ARAD. Bv. Revoluției nr. 71,

Tel.: 2 09 80, 3 64 37

RECBBA

RECBA — prin această firmă

anunțurile dv. ajung la noi

mai ușor! Nu ocoliți! Recba!